

Durmuş Hocaođlu

Millî Hâkimiyete Kastedenlerin Kapısına “Asıl”dan Kilidi Vurmak İçin Henüz Geç Kalınmış Değil

Yeniçađ., “Analiz”., 31 Mart 2008, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 641; 2008-032; Mart-11

YENIÇAG

NOT: Bu yazının yayınlanan nüshasındaki başlığı “Millî Hâkimiyete Kastedenler” şeklinde kısaltılmış ve resim çıkarılmıştır.

Bir önceki yazımızda, şâyet Türkiye’yi tasfiye etmek fiilinden dolayı AKP’nin kapatılması – ki esas olarak buradan bir dâvâ açılmalıydı - bahse mevzû olmuş olaydı, mevcut siyâsî partilerin kâffesinin de aynı âkıbete dûçâr kılınmalarının kesinkes şart olacağını söyleyerek bunun gerekçesinin de, AB’ye tam üyelik konusunda adı geçen iktidar partisi ile aralarında prensipler seviyesinde bir fark bulunmaması olduğunu göstermiştik. Ancak, bugüne kadar AKP’nin, en şedîd muârizları tarafından dahi böyle bir suç ile itham olunduğu vâki’ olmamıştır. İmdi, bâlâda da zikrettiğimiz üzere, asıl olarak verebilirdi; tıpkı, Hz. İsa’nın bir zâniyeyi recmetmek için etrâfına halka olmuş ‘ehl-i nâmus’ (?) erkeklere “*ilk taşı içinizden bu günâhı hiç işlememiş olan atsın*” dediğinde, havaya kalkmış bütün ellerin usulca yere inmesini anlatan kıssada olduğu gibi, bu gerekçe ile AKP’nin kapatılması için koro hâlinde haykıran ehl-i vatan siyâsetçilerimizin içinde “bu günâhı işlemeyen beri gelsin bakalım” dendiğinde eli havada kalacak olan kim var sâhiden? Nitekim, Anayasa’da yakın vakitlerde yapılmasına teşebbüs edilecek bir tâdilâtın karşılığı olarak Başbakan’a “*bunun i’damı göze almak demek olduğunu*” ihtar edecek kadar gergin bir politika tâkip etmeye başlayan Sayın Baykal, daha birkaç gün önce, bir canlı mülâkatta, Türkiye’nin laik ve demokratik yapısı sâyesinde “*AB’nin kapılarına dayanmış olduğunu*” büyük bir gurur ve iftihar ile dile getirirken bunun aslında iftihar değil hazer edilecek bir şey, hattâ, istiklâl ve millî hâkimiyete karşı apaçık bir cürüm olduğunu ve cezâsının ne olması gerektiğini de düşünüyor değildi besbelli. Ancak bu örnek bir ilk değil, hepimizin mükemmelen bildiği veçhiyle. Bundan dört yıl kadar evvel, Hürriyet gazetesinin birinci sayfadan aşığılayıcı bir başlık ile “*Tabelaya Ortak Geliyor*” diyerek etekleri sevinçten zil çalarcasına verdiği haberle duyurduğu üzere, AKP Anayasa’da tâdilât yaparak milletlerarası antlaşmaların hükümlerini Meclis - yâni Millet - irâdesinin üstüne çıkardığında, yâni *millî hâkimiyetimizin bölünebilir ve/veya devredilebilir, paylaşılabılır olduğunu bir Anayasa hükmü hâline getirdiğinde*, siyâsî partilerimizin hiçbirisinin, sesini yükselttiğini görmedik; demek aynı mes’elede hem fikirler ve bugün dahi gerçekten de öyleler.

İmdi; tarihi boyunca millî hâkimiyeti en temel şîar edinmiş bir milletin hâkimiyetini bir başka hâkimiyet mercii ile paylaşmayı içine sindirdikten sonra, sorarım ey ehli vatan: Geriye neyin dâvâsı kalıyor?

*

Yargıya intikal etmiş bir mes'ele üzerinde, bu safhada bir hüküm beyânında bulunmayı kanunlarımız suç addediyor; burası tamam. Ancak, hukukî süreçlerin felsefî analizlerinin suç addedilmesinin bizzat felsefenin, yâni en sâf düşüncenin bu kapsama dâhil edilmeyeceğinden emîn olarak şunu söyleyebilirim: Dâvâ, asıl olarak bu noktadan, yâni millî hâkimiyeti zedelemekten dolayı açılmış ve şumûlü sâdece iktidar partisi ile tahdîd edilmemiş olsaydı, Sokrates'in dâvâsı gibi tarihe kaydolurdu.

Ama yine de henüz, AKP'nin – ve cürüm ortaklarının da tabî - kapısına “asıl”dan kilidi vurmak için geç kalınmış değil.

8 Mart 2004 Pazartesi günü Hürriyet'in birinci sayfasındaki manşeti: **“Tabelaya Ortak Geliyor”**. Buradaki aşağılayıcı “tabela” ibâresi, resimde daire içine alınmış olan millî hâkimiyetimizin ifâdesidir: **“Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir”**. İşte AKP bu hâkimiyete leke sürerken Meclis çatısı altındaki ve hâriçteki siyâsî partilerden ne tepki geldi? Hiç! Bil'akis destek bile oldular.

